

Is deze e-mail niet goed leesbaar? [Klik hier voor de webversie.](#)

Verslag van de voorjaarsreis naar Nepal en nieuwe plannen.

Wat een ervaring om mee te reizen met Jan naar Nepal! De eerste dagen in Kathmandu was een rollercoaster aan indrukken. Het vele verkeer dat kriskras door elkaar rijdt, de stoffige wegen, de smog boven de stad. Knop omzetten en alle indrukken over je heen laten komen. Gelukkig ook mooie delen: de Thamel, Patan, de Bodanath, na de aardbeving aardig verwoest maar nu weer volop in opbouw. Gelukkig zijn de toeristen terug gekomen waardoor de economie weer opbloeit.

Ons doel van deze reis was vooral gericht op het onderzoeken wat de onderwijsbehoeften zijn in Solukhumbu. In

Kathmandu hebben we jongeren gesproken die vanuit het gebied naar de hoofdstad zijn verhuisd om verder geschoold te worden. Met behulp van Santha, onze tolk, hebben we gesprekjes gevoerd over schoolervaringen en wensen voor de toekomst. Iedereen geeft aan dat ze terug willen naar Solukhumbu. Na vier dagen zijn we naar het gebied gereden per jeep. Tijdens de reis wordt snel duidelijk wat een prachtig land Nepal is. Het Himalaya gebergte is zo geweldig hoog, daar zijn de Pyreneeën niets bij. De ontvangst door de bewoners is hartverwarmend!

In deze twee weken hebben we vooral veel gepraat over scholing op agrarisch gebied. Per dorp hebben we de ouders gesproken. Velen zijn zelf ongeschoold en zijn blij dat hun kinderen naar de basisschool kunnen gaan. Ze beseffen dat het niveau van deze school erg laag is waardoor de overstap naar vervolgonderwijs bijna onmogelijk is.

We spreken jongeren die na klas 10 gestopt zijn of nog naar de agrarische school in de omgeving zijn gegaan. Ze geven aan dat ze alleen theorielessen hebben gekregen waarbij de theorie niet aansluit op het klimaat waarin ze zelf leven.

We interviewen de kinderen van klas 10. Engelse interactie verloopt moeizaam dus laten we ze hun ervaringen maar opschrijven. Hieruit komt naar voren dat een derde van de groep zich verder wil scholen in landbouw, een derde wil leraar worden en een derde wil de verzorging in. De meesten geven aan dat ze liever bij hun familie willen blijven wonen.

We spreken de hoofdmeester en de leerkrachten van de school. Hieruit blijkt weinig vertrouwen naar de leerlingen toe. Er wordt door de dag heen weinig les gegeven, regelmatig betrap ik de leerkrachten erop dat ze buiten rondhangen en dat de kinderen binnen niets te doen hebben.

We spreken de lokale minister van onderwijs. Hij geeft toe dat het niveau van de school erg laag is. De eerste prioriteit ligt de komende periode in het opstellen van een register dat bijhoudt of de leraren wel op tijd naar de lessen komen!

Het wordt al snel duidelijk dat wij als kleine stichting het onderwijssysteem in Nepal niet kunnen veranderen. We zullen ons eerste plan gericht op klas 9 en 10 moeten bijstellen. We besluiten ons te gaan richten op jongeren die na klas 10 zich verder willen scholen op praktisch agrarisch onderwijs zodat ze zelfvoorzienend boer kunnen worden in hun eigen leefomgeving. Tijdens de bijeenkomsten hebben vier jonge mannen aangegeven dat ze bereid zijn ons scholingsplan te gaan volgen. Dit houdt in dat ze een stoomcursus Engels gaan volgen zodat we met elkaar kunnen blijven communiceren. Ze gaan op contractbasis een traject van twee/drie jaar volgen waarbij ze blokstages gaan volgen bij een groter agrarisch bedrijf. Na iedere blokstage van een maand komen ze terug om de kennis toe te passen op het land van hun ouders. Op het eind van het traject helpen ze mee om de kennis middels een proefboerderij over te dragen aan de volgende lichte studenten. Op deze wijze hopen we de samenwerking met klas 9 en 10 in de toekomst wel te kunnen volbrengen.

Er is volop werk aan de winkel! Er moet een plan gemaakt worden met praktijkopdrachten, we zijn in overleg met een leraar Engels die bereid is deze jonge mannen privéles te geven, er zullen Nepalese stagebedrijven gevonden moeten worden.

Ondertussen zijn we volop bezig met de voorbereidingen voor de goede doelenmarkt op de Prisma-scholen in Zeeland. Gelukkig hebben we een grote groep vrijwilligers bereid gevonden ons hierbij te helpen.

Lijkt het je leuk om op 20 september ook een handje mee te helpen dan horen wij dat graag!

Cecile de Theije, voorzitter .

Een relaas van mijn bezoek aan ons werk gebied.

Op 26 april vertrok ik samen met Cecile en René vanuit Rijsbergen naar Nepal. De verwachtingen zijn hoog en we hebben ons zelf veel druk opgelegd. In drie weken een onderwijs plan op haalbaarheid bekijken en alles op agrarisch gebied nalopen is een hele klus. Ik zal me in dit verhaaltje beperken tot de agrarische zaken. Cecile heeft hiervoor al het een en ander over de onderwijsplannen verteld.

In Kathmandu heb ik de handelingen gevoerd voor de Foundation Tashi Delek Nepal voor de aanschaf van 50 druppel kits. De benodigde gelden hiervoor zijn ter beschikking gesteld door een sponsor. De onderhandelingen hebben er toe geleid dat

we 50 kits hebben aangekocht. In het aankoop bedrag zitten ook de transportkosten en een training om deze kits optimaal te kunnen gebruiken.

In ons werkgebied heb ik diverse boeren bezocht en gekeken naar de vorderingen op kweek gebied. Met name bij de teelt van aardappelen zie je dat ze een behoorlijke inhaalslag aan het maken zijn. Ze zijn veel meer dan een paar jaar geleden de aardappelen op ruggen aan het telen. Hiervan is bewezen dat dit productie verhogend werkt. Ook worden er meer tomaat en bloemkool gekweekt dan vroeger. Wel is er nog wel een behoorlijke inhaalslag te maken in het gebruik van zaden. Men heeft er geen idee van dat goede zaden duur zijn en dat er niet meer gezaaid moet worden dan er nodig is aan planten. We proberen dit te veranderen door de boeren geen zaden meer te geven, maar er voor te laten betalen.

Ook is tijdens dit bezoek duidelijk geworden dat er nog niet genoeg produceert wordt om er mee naar de markt te gaan. Dit zal nog wel enige tijd duren voor dat men zo ver zal zijn. Wel zijn er al wel boeren die onderling aan elkaar producten leveren.

Onze Nepalese partner, Kanchan, was in het gebied. Zij waren daar om twee redenen. De eerste reden was om onderzoek te doen naar een oplossing voor de lange termijn voor de watervoorziening en de tweede reden was dat zij het watervoorzieningsprobleem van acht huishoudens in opdracht van ons aan het oplossen waren. Ook heeft Kanchan tegelijkertijd gesproken met het lokale Watermanagementteam.

We hebben ook gesproken met de drie coöperaties. Zij hebben inzicht gegeven in hun financieel middelen

en aangegeven wat ze er mee willen gaan doen. Ook de Foundation Tashi Delek Nepal heeft nu financiële middelen. Deze zijn verkregen uit de bijdrage van de boeren aan de druppelkits en zaadverkoop. Als laatste wil ik meegeven dat wij een tweetal organisaties bereid hebben gevonden om onze boeren op allerlei gebied te willen trainen en handgereedschappen voor hun te maken. De tijd zal uitwijzen met wie we uiteindelijk verder willen.

Juni, 2018

Jan Dictus, projectmanager

De kandidaten voor de Agrarische Scholing met Jan en Cecile op de foto.

Wilt u ons steunen

Bent u geïnteresseerd in een presentatie over ons werk in Nepal.

Wilt u dat we meewerken aan een project op uw school, vereniging of bedrijf, laat het ons weten.

Een financiële bijdrage aan dit agrarisch project is altijd welkom.

Rekening nummer: NL03 RABO 0162343760.

Deze e-mail is verstuurd aan piejosluijten@home.nl.
Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#).